

МЕТОДИЧКИ ПРИРУЧНИК

при коришћењу уџбеника и радних листова за српски језик
7–8. разреда српских основних школа
са српским наставним језиком

„Методички приручник” наставе српског језика у 7. и 8. разреду основне школе намењен је наставницима који раде у школама са наставним српским језиком или двојезичним школама у Мађарској.

У садржај уџбеника уврштени су сви садржаји које предвиђа васпитно образовни програм „НАТ”.

Начин обраде градива је понуђена могућност и помоћ методичке обраде обавезног садржаја.

Уџбеник и радна свеска садрже обраду новог градива и разноврсна вежбања за обнављање, утврђивање и систематизовање знања и вештина.

Уџбеник се састоји из два дела: први део је намењен 7. разреду, а други део 8.

Ученици треба да савладају основна знања:

- о језику као средству споразумевања
- о месту српског језика међу другим словенским језицима
- о дијалектима српског језика
- о нормирању српског књижевног језика
- о развоју српског књижевног језика
- о синтакси и синтаксичким јединицама

Правописом се потврђују већ раније стечена знања.

У 8. разреду знања о падежима се проширују у тематској јединици:

- Значење и функција падежа
- Падежна синонимија

Ученици треба да савладају технику брзог читања у себи, оспособе се за летимично читање, читање „с оловком у руци” и читање са разумевањем прочитаног.

Треба да се упознају са раслојеношћу српског књижевног језика и начинима богаћења фонда речи и културом усменог и писменог изражавања.

Програмске јединице из језика и језичке културе се надовезују.

У настави језика ученици се оспособљавају за правилну усмену и писмену

комуникацију стандардним српским језиком. Отуда захтеви нису усмерени само на језичка правила и граматичке теореме, већ и на њихову функцију. На пример, реченица се не упознаје само као граматичка јединица (са становишта њене структуре), већ и као комуникативна јединица (са становишта њене функције у комуникацији).

У настави граматике ученицима језик треба представити и тумачити као систем. Ниједна језичка појава не би требало да се изучава изоловано, ван контекста у којем се остварује њена функција.

Поступност се обезбеђује самим избором и распоредом наставних садржаја, запажањем, уочавањем, усвајањем, препознавањем, разликовањем, обнављањем, систематизацијом.

Правопис се савладава путем систематских вежбања, која се организују често, разноврсно и у различитим облицима писмених вежби. Ученике треба навикавати да увек, у свакој ситуацији, обрате пажњу на правописна правила и да се служе правописним речником.

Вежбе за усвајање и утврђивање знања из граматике до нивоа практичне употребе у новим говорним ситуацијама, проистичу из програмских захтева, али су у великој мери условљени конкретном ситуацијом у одељењу.

Знање језика ученика није хомогено, стога наставник има доминантну улогу у томе да диференцијалним радом, и код оних ученика који немају довољно језичко знање, оствари минималне захтеве, предвиђене програмом.

Садржај вежбања у настави језика се мора одређивати на основу систематског праћења говора и писања ученика.

Тако ће и настава језика бити у функцији оспособљавања ученика за правилно комуницирање савременим књижевним језиком.

У настави граматике треба примењивати следеће поступке:

- ученике у довољној мери мотивисати да активно учествују на часу
- мотивација за самостални рад
- час треба да буде усмерен ка постављеном циљу, не дозвољавајући да се скрене од тога